

S jistou mírou lítosti jsem nucen konstatovat, že jsem na vedení posuzované diplomové práce měl možnost se podílet v míře daleko menší, než jakou pokládám za běžnou a nezbytnou. Tento fakt je dán tím, že práce byla zadána v souladu s platnými pokyny v listopadu roku 2004 a odevzdána v červnu roku 2011. Po dobu téměř sedmi let byla však možnost mého kontaktu s diplomantem menší než malá. Faktem je, že značnou část potřebného času jsme s diplomantem strávili před vytvořením zadání práce na téma, s nímž student přišel iniciativně sám na základě vlastního vnitřního zájmu. Téma bylo modifikováno i s přihlédnutím k tomu, že Mikuláš Vondra byl v době zadávání tématu vybrán ke studijnímu pobytu na Lapland University v Rovaniemi ve Finsku a nabízela se mu tak možnost aplikovat téma na tamní umělecké jevy, související s tématem a zadáním práce.

Jádro problému, daného značným časovým odstupem mezi zadáním práce a její realizací, formuluje sám diplomant již v úvodní části textu na str. 8: "... zadání nemusí dokonale souznít s finální podobou..." V této samotné větě prokázal diplomant nejen obratnost stylistickou a značnou míru flexibilní inteligence, leč bohužel i určitou míru demagogického alibismu: nejprve totiž bylo předem dohodnuté a závazné zadání a teprve poté (po více než šesti letech) vznikala finální podoba práce. Jasně je proto třeba formulovat, že diplomant zadání práce v podstatě splnil, prokázal přitom schopnost teoretické reflexe problému, kompetence v práci s odbornými prameny, přinesl relevantní teoretický náhled na zadanou náročnou tematiku a v dané časovém posunu i omezení předložil i návrh didaktické části (nezbytné pro prezentaci kompetence učitelské, dané typem pedagogického studia) a prokázal i jistou erudici výtvarnou, danou specializací výtvarná výchova.

V dohodě s vedoucím práce rozšířil diplomant její název práce o podtitul: "Výtvarné umění jako inspirace k výtvarné ekologickým projektům s dětmi". Tímto rozšířením však současně do jisté míry posunul původní zadání, neboť v návrzích didaktické části se výtvarné umění projevuje jako inspirace spíše implicitní než explicitní.

Teoretický základ práce položil autor do 2., 3. a 4. kapitoly. Ve třetí kapitole podává fundovaný a v podstatě ucelený náhled na prvotní impulsy a kořeny toho, co bude později označováno neustáleným pojmem environment art. Kladem je, že diplomant shledává vyvíjení tohoto fenoménu neortodoxně, omezením však je, že pro jeho reflexi využívá poměrně úzkou škálu validních pramenů (Foster). V souladu se zadáním pak zkoumá uvedený jev ve finském umění, především na osobnostech M.M.Jacobse a T. Jokely. Reflexe jejich umělecké tvorby je však, zvláště v případě Jacobsově, nepříliš hluboká. V případě obou těchto umělců se také dokumentace jejich díla jeví jako dosti chudá. Podstatně lépe vyznívá proto kapitola čtvrtá, v níž se autor zaměřuje na dílo a osobnosti V. Bláhy, I.Kafky a M.Sedláka. Svoji roli sehrálo jistě i to, že tato část je zpracovávána relativně nedávno a autor měl možnost aktuálních osobních setkání a interview s uvedenými tvůrci. Škoda, že stejnou možnost nevyužil za svého studijního pobytu v Rovaniemi a nedosáhl tak k hlubší vzájemné komparaci tvorby těchto tvůrců s ohledem na zadání práce.

Jako nejrozpornější se však jeví kapitola pátá, Pedagogické možnosti využití environmentálního umění. V rozporu se zadáním práce zde chybí naplnění úkolu (cituji): "Vyberte na základě první části práce řadu výtvarných děl především z oblasti malby jako základ pro vytvoření didaktického projektu ..." Návrhy, které diplomant předkládá, prokazují jeho invenci pedagogickou, výtvarnou a lidskou, jsou však de facto izolovány od předcházejících částí. Předložený projekt či spíše řada námětů, témat a činností také nemá všechny potřebné parametry didaktického, výtvarně výchovného projektu, aniž je - v souladu se zadáním - navržen a alespoň zčásti realizován pro určitý typ nebo stupeň školy. Tím není zpochybněna potřeba projektové výuky v mimoškolních zájmových aktivitách a není sníženo pochopení vedoucího práce pro posun v preferencích a zájmech diplomanta, k nimž jej životní cesta a její peripetie za oněch více než šest let dovedly. Současně však nelze pominout, že prvním kritériem hodnocení diplomové práce je uvést zda a nakolik diplomant splnil zadání práce. Konstatuji tedy, že je nesplnil beze zbytku, byť jej namnoze překročil. Prokázal přitom schopnost teoretického vhledu zvláště do problematiky historie, teorie i současnosti výtvarného umění, schopnost práce s prameny a vysokou míru samostatnosti. Jsem přesvědčen, že korigována možnost vedení (být před dokončením práce byly konzultace po několika týdnech relativně časté) by tato kapitola byla kvalitnější.

Třetí složku diplomové práce, vlastní výtvarnou tvorbu diplomanta, jsem bohužel mohl spatřit až po jejím odevzdání. Byť se autor jevil po dobu studií jako výtvarně erudovaný, je u odevzdaných prací nepříliš jasná vazba na téma diplomové práce, jejich textová reflexe je více než skrovná a obrazová dokumentace v elektronické podobě chybí vůbec. Práce nejsou adekvátně označeny a slovo "adjustace", které autor v textu použil, rozhodně není na místě. Práce je jazykově kultivovaná, odpovídá ortografické normě, technické překlepy (str.29) nebo chyby v interpunkci (str.43) jsou zanedbatelné. Citace a bibliografické odkazy odpovídají nárokům snad s jedinou výjimkou (str.16).

návrh klasifikace: dobře

V Praze dne 14. srpna 2011

doc. PaedDr. Pavel Šamšula, CSc., v.r

